

Petko Bátka, 19.3.2014

## 2. Príbeh zo série „Anička a mamička“

### Vianoce

Bolo zasnežené ráno. Sneh sa sypal, sypal a sypal. Ale Anička to nevidela, lebo spala. Mamka ju potom o chvíľu prišla zobudiť. „Koľko je hodín?“, vyzvedala Anička. „Je 7:45“ odpovedala jej mamka pozerajúc sa na hodiny na jej vlastnej ruke. „A koľkého je?“, vyzvedala stále Anička. Mamku prekvapila otázka. „Veď je Štedrý deň“, napadlo Aničku. Mamka išla už dolu a Anička sa učila spievať pesničku: Pod'me, bratia, do Betléma, dun daj, dun daj, dun, daj – daj. Ježišku, miláčku, ja ťa budem kolísati. Ježišku, miláčku, ja ťa budem kolísať.

Potom zišla dolu, že idú piecť s mamkou medovníky. Ale mamke chýbali niektoré suroviny. Tak ešte išli do Teska kupovať somariny, (či vlastne suroviny). Ale mamka si

zabudla doma peniaze. Tak išla domov po peniaze. Anička zatiaľ hľadala suroviny. Potom ju mamka našla a šli platiť. Zaplatili a šli domov. Urobili presne 7 tisíc sedemsto sedemdesiat sedem medovníkov. Ale ani zjesť ich nestihli, tak ich rozdávali po meste, ako vlani. Ale teraz, tento rok, chutitli naozaj nebesky! Boli naozaj lepšie, ako vlani. Ako od anjelov.

Chutili naozaj každému. A na námestí mali dokonca aj pekný a ozdobený vianočný stromček! No a Anička s mamkou pod ten stromček robili darčeky: loďku z papiera pre uja Namosúreného, mašličky pre dievčatá Danku Rúrovú a Marienku Pojašenú, psíka z papiera pre uja Čapíka Mokrého a kartičky pre Jura Hubku, pána magistra a profesora Ovládača. Keď to títo všetci pod stromčekom našli, tak sa tak tešili, že skoro odpadli. Ale potom už bol večer, tak musel ísť každý do svojho domu. Ale ešte v dome ich čakalo prekvapenie – ďalšie darčeky. „Ja sa z toho pojaším! Taký krásny Štedrý deň sme ešte nemali!“, povedal ujo Ovládač všetci si potom ľahli do postele a spali.